

Kr. til efter Venstres Forslag, naar man lægger 3 Mill. Kr. til efter vort.

Men, siger det ærede Medlem, der er 12 Mill. Kr. til, man skal lægge til efter det radikale Venstres Forslag, nemlig 400 Kr. om Aaret, som de Folk, der en Gang har været inde til Soldatertjeneste, skal høre hvert Aar i 16 Aar. Det er der imidlertid ikke noget Grundlag for i vort Forslag. Vi har foreslaaet, at ekstraordinære Indkaldelser kun kan finde Sted efter Lov, og der maa da i den paagældende Lov træffes Bestemmelser om, hvilken Ydelse de paagældende Mennesker skal have. Derimod har vi ingenlunde indsat en Bestemmelse om, at man skal have 400 Kr. om Aaret for at gaa og vente paa denne Mulighed. Hvis denne Mulighed virkelig er 400 Kr. værd om Aaret, er den lige saa meget værd for de Soldater, som indkaldes efter Venstres Forslag, og som oven i Købet er forpligtede til at møde, og saa skal vi ogsaa give 400 Kr. om Aaret til hver af de Soldater, som findes efter Venstres Ordning. Det bliver 27 Mill. Kr., og hvis jeg lægger alle disse Millioner sammen, som man kommer til ved at beregne Venstres Ordning paa samme Maade, som det ærede Medlem i Dag regnede vort Forslag ud, kommer man til ca. 86 Mill. Kr. Det ærede Medlem er sikkert overrasket over dette Tal; men jeg kan forsikre ham for, at jeg anvender ganske den samme Metode overfor hans Forslag, som han har anvendt overfor vort, og den giver dette Resultat.

Det ærede Medlems Tale bevægede sig i øvrigt om de samme Emner som den første. Han talte naturligvis om Tunestillingen, som han opfatter som et nyt Fæstningsanlæg, som en Udvidelse af Københavns Befæstning. Men Armeringsarbejder og Udvidelse af Skyttegravsanlæg er nu ikke Fæstningsanlæg eller Udvidelser af Fæstningsanlæg. Det er Foranstaltninger, der træffes ved enhver Fæstning, naar den sættes i Krigsberedskabstilstand, og med Hensyn til Københavns Befæstning forelader en lang Række Planer fra min ærede Forgænger med Hensyn til de Armeringsarbejder, der skulde gennemføres. En Del af disse blev gennemført ved København, men da et Par Linier var udført, manglede man endnu en ydre Linie, og saa kom man til mig og sagde: Denne Linie anser vi ikke for saa vigtig som Anlægget af en Linie ude ved Tune. Den Linie, der manglede, var lige saa lang, og den vilde være blevet lige saa dyr som Tune-Linien, og jeg sagde da: Jeg erkender, at efter den bestaaende Ordning har man Krav paa en af Delene,

og foretrækker man Tunestillingen, har jeg ikke noget derimod, jeg anser den i og for sig for rimeligere end den, der ellers var Tale om. Men det er altsaa ikke noget nyt Paafund. Denne Stilling var en Erstatning for noget andet, der i Forvejen var planlagt. Derfor fandt jeg det i Overensstemmelse med hele den loyale Gennemførelse af Militærordningen af 1909, til hvilken jeg var forpligtet, og til hvilken jeg atter og atter blev opfordret fra mine ærede Modstanderes Side, ogsaa at gaa med til dette Skridt, og jeg fandt jo i den Henseende almindelig Tilslutning fra Rigsdagens Side.

Men, siger det ærede Medlem, der var ingen Uro blevet, om Forsvarsministeren den Gang havde afslaaet dette. Jo, jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der var blevet Uro. Det var i den Periode, da hele Agitationen med den allerheftigste Ophidselse satte ind, da man Dag ud og Dag ind fandt Artikler i den konservative Presse. Ja, siger det ærede Medlem, men hvad vil De regne med den konservative Presse? Skulde den stærke Regering være bange for den! Aa, ikke just bange for den, men jeg maa tilføje, at til den konservative Presse hørte i den Henseende, med Hensyn til Opfordring til store militære Foranstaltninger, Bladet „Tiden“, udgivet af Partiet Venstres Formand, lige til det Tidspunkt i Efteraaret 1916, da denne traadte ind i Ministeriet Zahle, og vi gjorde ham opmærksom paa, at en saadan fortsat Agitation i Bladet „Tiden“ var en Umulighed, og han erkendte dette. Men indtil den Tid var dette Blad gaaet med. Og bag denne Agitation stod Bevægelser her i Rigsdagen, der gav sig Udslag i konservative Interpellationer i Landstinget, Krav om lukkede Møder og meget andet, og hvortil der knyttede sig en Række Forhandlinger mellem mig og det daværende ærede Medlem af Landstinget Jørgen Pedersen, hvorved vi kom til en Forstaelse om, hvorledes hele Situationen skulde løses og klares. Ind i alt dette gik de militære Krav netop om Tunestillingen og det Røre, som i alle de Lejre, der beskæftigede sig dermed, knyttede sig dertil. Derfor var Beslutningen om ogsaa at gaa med til denne Foranstaltning af væsentlig Betydning for hele den rolige politiske Tilstand i Landet.

Men, siger saa det ærede Medlem, hvorledes vilde nu den daværende Forsvarsminister have brugt Styrken, hvis der var foregaaet en Landgang? Og det ærede Medlem gav et helt lille Billede af, hvorledes jeg saa vilde sidde og vente paa Efter-